

Pélé Yoets

Yaldout - Youd

אמרו רבותינו זכרונם לברכה (סוטה ז א) הרבה ילדות עושה.
וכתיב (משלי כב טו) אולת קשורה בלב נער, שבט מוסר
ירחיקנה ממנו. וזו מצות האב על הבן, שעל כל דבר אשר לא
טוב עשה, יגערנו וייסרנו בתוכחות על עוון, פעם במכות פעם
ברכות, ולא יראה לו פנים שוחקות. והנה כשם שאמרו (ב"ב
כא, א) לענין תלמוד תורה שבתחלה מי שהיה לו אב, היה
לומד תורה, ומי שאין לו אב, לא היה לומד תורה, דכתיב
(דברים יא יט) ולמדתם אתם את בניכם, עד שאמרו (ב"מ פד
ב) וכי מי שיש לו אב יחיה, מי שאין לו אב ימות,
והתקינו, שיהיו מושיבין מלמדי תינוקות בכל עיר ועיר ובכל
מדינה. הכי נמי לענין

התוכחה וההנהגה להילדים, כי יש רבים שאין אביהם יכולים
להשגיח עליהם מחמת שהם טרודים אחר מלאכתם ופעלים
ועבודתם, ויש שהם הולכי דרכים, ושבתם בבית מעט, ויש להם
אב, וגם הרב אינו יכול להשגיח עליהם כל כך, ומתוך כך הילדים
הן בהם כל מום ויוצאים לתרבות רעה, מרבים לדבר ולעשות
שחוק וקלות ראש בבית הכנסת, ואין אומרים תפלות כלל,
וכשהולכים בשוק, מדלגים כאילים, נערים פני זקנים ילבינו, ואין
להם בשת פנים:

ועל כל אלה ראוי להשגיח ולמנות בכל עיר פרנסים, שיהיו
משגיחים על התינוקות. תחלה על הלמוד, יעינו עליהם מדי
שבוע בשבוע לראות אם מצליחים בלמודם, ואם אין
מצליחין, יראו בשל מי הרעה אם מחמת התרשלות
המלמדים, או מחמת מעוט חבתם של התלמידים,

A la découverte du Beth Hamikdash

Un livre référence sur le Temple de Jérusalem. Une centaine d'illustrations et une description encyclopédique du Beth Hamikdash et de son histoire.

שאינן נותנים לב ללמד, וייסרו לעושה הרעה כרעתו כל אחד כפי הראוי לו. למלמדים ידברו להם מאהבה מגלה תוכחה מסתרת ויאמרו להם, אחינו אתם, הלא ידעתם, כי מלאכת שמים מלאכתכם, ואתם שכירי יום, הלא הודע לכם מעשה דאבא חלקיה, שלא השיב שלום כשנתנו לו שלום התלמידי חכמים, מפני היותו שכיר יום (תענית כג, א), וכן רבי שמואל בר שילת עברו שלש עשרה שנים, ולא הלך לראות גנתו (ב"ב ח ב), ואתם גם אתם

האמת אתכם, שיש לכם יגיעה רבה, אבל לפם צערא אגרא. וכהנה דברים טובים, היוצאים מן הלב ונכנסים ללב. ואם המניעה מן התלמידים, יוכיחם כפי הראוי להם בדברים או במכות, ויחלקו כבוד להיודעים, ויגערו וילבינו את שאינם יודעים. וכן ישגיחו על התלמידים, שלא ישבו בשוקים וברחובות, ושלא ישחקו בשבתות ובמועדים, ושלא ידברו בבית הכנסת, ושיבואו להתפלל בבית הכנסת שחרית מנחה ערבית, ושיתפללו מתוך הספר, ויהיו שפתותיהם נעות. וכן ישגיחו עליהם על כל דבר של יראת שמים ושל כבוד ודרך ארץ:

וראוי לתקן תקנה בכל עיר, שיהא הפרנס רשאי להכות את הילדים וליסר אותם כפי ראות עיניו, ואנש לא ימחא בידה. ואם איזה אדם ירצה לערער על שהכה הפרנס את בנו, ישתיקוהו, אפלו אם נראה לו שהכהו שלא כדין, כדי שיהא קיום והעמדה על תינוקות של בית רבן. ומדת אדם טוב הוא שיתן רשות לכל אדם ויאמר בפה מלא, כל מי שיכה וייסר את ילדי, אכירנו לאוהב לי, כי באמת אין לך אהבה גדולה מזו. וכן מדת אדם טוב, שכאשר יהיה ריב בין שני ילדים, לא יתעסקו האבות ולא יצאו לריב על ריב בניהם, כי ריב הילדים אינו עושה פרות, ואין לו קיום, כי הם עושים מריבה והם משלימים, אבל ריב האבות עושה רשם, והוא פרה ורבה, ובושה להם וכלמה להם שיעשו מחלקת השנאוי ומשקץ על ריב ילדים: ויש רבים מהמון העם, אשר זה דרכם (כסל למו) (תהלים מט

A la découverte du Beth Hamikdash

Un livre référence sur le Temple de Jérusalem. Une centaine d'illustrations et une description encyclopédique du Beth Hamikdash et de son histoire.

יד) שאוהבים את ילדיהם אהבה רעה ומראים להם געגועים וחבה, ואינם מיסרים אותם, ואם יקרב איש ליסר אותם ויכה אותם מכה קטנה על אשר לא טוב עשו, תכף יוצאים אביהם לקראת נשק, ועושים ריב ומדון בפני ילדיהם, ומתוך כך הילדים מרימים ראש ומוסיפים עזות פנים, ונערים פני זקנים ילבינו. אוי להם לאבות שכן גורמין לבניהם, אין זו לא אהבה אלא איבה, ולא חבה אלא חובה, ולא געגועים אלא מעשה תעתועים. והאיש הישר, הרוצה לזכות נפש ילדיו, אפלו אם נראה לו שהכו את בנו יחידו על לא חמס בכפיו, יחזיק טובה להמכה בפני בנו, וילמד את בנו שיהא להם בשת פנים, ולא ישיבו דבר להמכים

ומחרפים אותם מטוב עד רע. ואל יחוש כלל על מכת בנו, כי לא ימות מחמת המכה, ואין הצר שוה בנזק המחלקת ונזק צאת בנו לתרבות רעה. ולכן אפלו אם ירצה למחות שלא יכו את בנו, יבחר הרע במעוטו, ולא ימחה בפניו, אלא שלא בפניו בנעם שיח באפן שלא יהא צד מחלקת, חס ושלום. ולפי מה שהוא הדור, שמקפידים מאד על הילדים, ראוי למי שהוא אוהב שלום, שלא להכות ילד של אחרים, אפלו אם רואה אותם שהם בני משחיתים, חס ושלום, עד שידע בברור, שאביו רוצה בכך ומחזיק לו חנות:

וגם טוב לגבר, שישתדל בדברים ובמנות, ויראה חבה ואהבה וגעגועים לילדים של אחרים, כי זה גורם להרבות אהבה ואחוה, שלום ורעות בין איש ובין רעהו. ומצוה נמי איכא למעבד ניח רוחא לילדים, אשר אין בהם מום, הבל שאין בו חטא, והם אביונים אשר נפשם תאוה איזה פרי או מאכל

אשר רואים, ראוי לאב ואם וכל אדם למלאות במקצת חפצם ורצונם, ובמדה שאדם מודד, גם ה' יחשב לנו ילד שעשועים וימלא מאויינו בעניני העולם הזה, אף אם אנו תועים, גם ה' יתן הטוב בדרך שאדם רוצה, כאב את בן ירצה:

A la découverte du Beth Hamikdash

Un livre référence sur le Temple de Jérusalem. Une centaine d'illustrations et une description encyclopédique du Beth Hamikdash et de son histoire.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

A la découverte du Beth Hamikdash

Un livre référence sur le Temple de Jérusalem. Une centaine d'illustrations et une description encyclopédique du Beth Hamikdash et de son histoire.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions